

DOSSIER DE PREMSA

L'EXPOSICIÓ

ART I FOLLIA. JOAN OBIOLS VIÉ. PSIQUIATRE I HUMANISTA
OBRE LA PROGRAMACIÓ DEL NOU ESPAI JOAN BROSSA
A LA SECA 2

25 d'octubre del 2018, nou Espai Brossa al carrer de La Seca, 2 (Barcelona)

Fundació

JOAN BROSSA

FUNDACIÓ JOAN BROSSA, ESPAI JOAN BROSSA

L'ESPAI JOAN BROSSA és el nom del nou centre cultural i creatiu situat a l'espai de l'antiga fàbrica de la moneda La Seca de Barcelona. L'Ajuntament cedí a la Fundació Joan Brossa l'edifici amb entrada al carrer La Seca núm. 2 que s'ha remodelat recentment. Aquest queda connectat a l'interior amb el que ocupa actualment l'Escenari Brossa, amb entrada al carrer Flassaders núm. 40, conformant un sol espai d'un total de 1.743 m² (1.250 m² + 493 m²).

L'ESPAI JOAN BROSSA s'inaugura en un procés de renovació de la Fundació Joan Brossa iniciat fa un any amb la presidència de Vicenç Altaió. Després de l'exhaustiva exposició Poesia Brossa al MACBA, de la fundació del primer Centre d'Estudis Joan Brossa i de la publicació dels Poemes inèdits, la Fundació Joan Brossa obre un espai que vol ser referent de l'univers brossià, de la creació poètica experimental i de les arts performatives. Aquest procés culminarà el 2019 amb la celebració del centenari del poeta.

L'ESPAI JOAN BROSSA, projecte de vocació pública, compta amb la complicitat de l'Escenari Brossa, amb la col·laboració del MACBA, on està dipositada l'obra visual i objectual així com l'arxiu del poeta, el suport de l'Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona i la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

L'ESPAI JOAN BROSSA unirà en un futur, a La Seca, el projecte teatral, cultural i creatiu de l'Escenari Brossa, amb els objectius de la Fundació Joan Brossa, d'exposar, editar, divulgar, estudiar i ampliar el coneixement de l'obra de Joan Brossa i de la poesia i la creació contemporànies.

Fotògraf: Adrià Goula

ART I FOLLIA

JOAN OBIOLS VIÉ

PSIQUIATRE I HUMANISTA

L'EXPOSICIÓ

L'exposició **Art i Follia**. Joan Obiols Vié. Psiquiatre i humanista, que s'inaugura el 25 d'octubre de 2018 i que es podrà veure fins el 14 d'abril del 2019, mostra, a través del seu excepcional arxiu i de la col·lecció d'art personal (mai exhibits en el seu conjunt fins ara), el caràcter polifacètic del doctor **JOAN OBIOLS** i de la seva brillant trajectòria professional.

A la planta baixa de l'edifici la mostra permet endinsar-nos en els treballs vinculats a la psicopatologia de l'expressió i a la innovadora visió de l'art brut. La presentació de més de seixanta dibuixos de malalts psiquiàtrics dialoga i es complementa amb una impactant obra formada per vuitanta imatges de malalts realitzades pel doctor **JOAN OBIOLS**, també afeccionat a la fotografia.

La segona part de la mostra, ubicada en el primer pis, ens permet conèixer la seva vinculació i activisme relacionats amb les més innovadores tendències del moment en art, música, teatre, cinema i fotografia, així com alguna de les facetes de la seva polifacètica personalitat com pot ser el colleccionisme amb obres de **JOAN PONÇ, ANTONI TÀPIES, JOAN MIRÓ, SALVADOR DALÍ i PEREJAUME**, entre d'altres.

Art i malaltia mental: una relació complexa i fascinant que ha ocupat durant segles la filosofia, l'art, la psiquiatria i, actualment, la neurociència. També implica una visió "humanista" de l'acció terapèutica en el trastorn mental que potser estem perdent... D'altra banda, aquesta exposició salda un cert deute pendent de la ciutat de Barcelona i del seu món cultural amb la figura de Joan Obiols Vié. Més enllà de la seva activitat científica i acadèmica, ja valorada en el seu moment en els fòrums corresponents, mancava un reconeixement públic del seu activisme i de la seva figura com a dinamitzador cultural en una època, les dècades dels 50s, 60s i 70s, de gran penúria i restriccions de tota mena sota el règim i la dictadura franquista. El seu tarannà vitalista, emprenedor i entusiasta, curiós i extremadament sociable el va convertir en una figura clau en aquelles èpoques en una part molt important de la vida cultural (teatre, pintura, música) de la ciutat. L'acollida de l'exposició a la Fundació Brossa és, alhora, un record de la seva relació amb Joan Brossa, un feliç homenatge a la que va ser, probablement, la seva principal passió: l'amistat.

Jordi Obiols, comissari de l'exposició

CONTINGUTS DE L'EXPOSICIÓ

PSIQUIATRIA

1. FOTOGRAFIES DE MALALTS MENTALS REALITZADES PEL DOCTOR OBIOLS

L'exposició s'inicia amb un impactant retaule de 80 fotografies de malalts mentals realitzades per Joan Obiols en les quals es mostra amb tota la cruesa el patiment dels malalts amb trastorns psiquiàtrics durant el període dels anys quaranta-cinquanta.

"En elles hi deduïm la precarietat de la psiquiatria d'aquells anys. Sense gaire excepció, la intervenció es limitava al confinament entre les quatre parets del "manicomi", que no era massa més que un establiment penitenciari de condicions molt dures, on s'hi exercia la contenció i també, eventualment, la repressió, física i verbal, dels interns. Alguns dels fotografiats semblen sortits directament de la Salpêtrière dels temps de Charcot, i no: és la Barcelona dels anys 40 i 50"

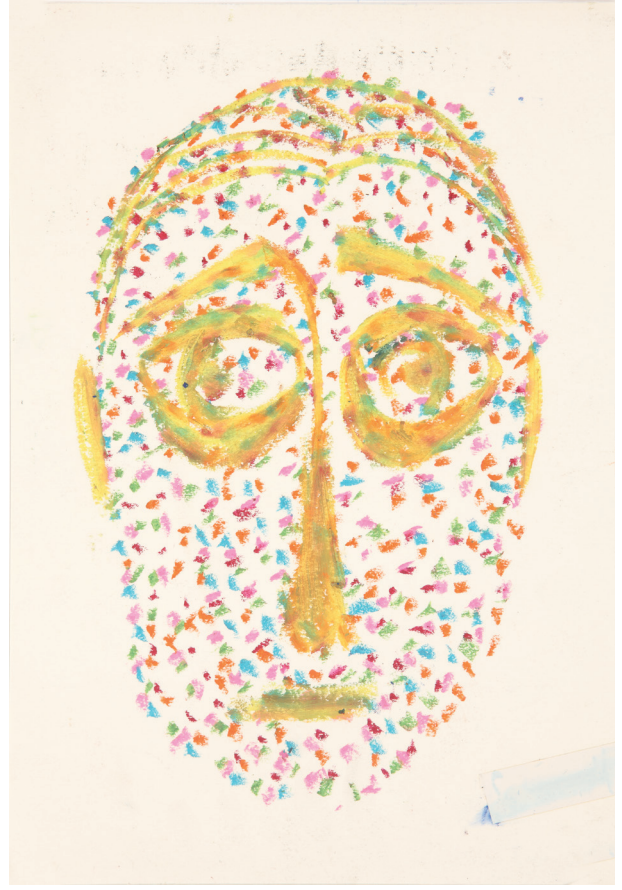
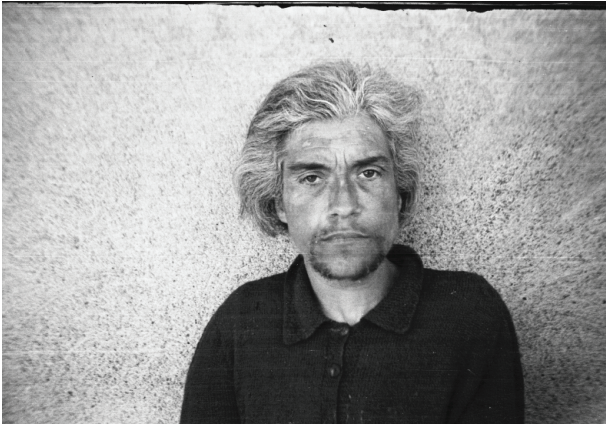
Text del catàleg : Víctor Obiols "Àlbum de Frenografies".

2. DIBUIXOS DE MALALTS MENTALS COM A ART TERÀPIA. UNA TÈCNICA INNOVADORA INTRODUÏDA PEL DOCTOR OBIOLS

Com un mirall que es desdobla, just enfront de les intenses fotografies, unes taules que exposen una seixantena de dibuixos de malalts mentals. Obres que ens mostren la recerca i el treball del Doctor Obiols en el camp de teràpia per l'art i són una clara mostra del caràcter innovador d'una tècnica de la qual va ser precursor.

"Por tanto, considera el arte un auxiliar de la psicoterapia para los terapeutas de orientación psicoanalítica y a su vez como actividad ocupacional y lúdica. Basa su aportación en la cualidad de la actividad artística de influir en la evolución y el proceso psicodinámico del trastorno psiquiátrico"

Text del catàleg Ana Hernández "Joan Obiols, introductor de l'art-therapy en España"

HUMANISME

En el pis superior un centenar de documents ens mostren l'activitat, també clarament innovadora, que va portar a terme com a humanista.

1. LA VINCULACIÓ AMB EL TEATRE

Joan Obiols va tenir una vinculació amb el teatre que es desdoblava en dues vessants, per una banda el seu interès per les propostes més avantguardistes del moment en el camp de l'escena que el portaven a organitzar al seu propi domicili activitats teatrals i musicals encapçalades pel grup d'amics tan destacats com Joan Brossa, Ricard Salvat, Julieta Serrano...per destacar alguns dels participants de les obres que es representaven organitzades pel doctor Obiols i que els permetia experimentar les darreres tendències tot defugint la mirada inquisidora de la censura.

I per altra banda l'interès del teatre com a motor terapèutic.

"Joan Obiols organitzà les sessions de psicodrama al Teatre Clínic, que van suposar una nova alternativa per pal·liar, que no guarir, el patiment dels malalts. A la del 2/4/1959, van actuar Griselda Barceló, Lluís Bosch i Francesc Pacreu, encarnant temes molts durs socialment. Traumes, maltractaments, violència domèstica foren representats sota el control i l'assessorament dels metges psiquiatres dels Clínic"

Text del catàleg Enric Ciurans "El poder terapèutic del teatre".

2. EL CLUB 49

EL seu interès pel món cultural més avançat va fer que prenguéssin part en les activitats del Club 49 i podem veure a l'exposició la seva intensa relació amb artistes com Antoni Tàpies, J.J. Tharrats, Mestres Quadreny.

"A la gent del Club 49 els agrada el jazz i la música contemporània, també l'art popular i la dansa flamenca, la pintura magicista i la poesia hipnagògica, les fantasies astrals i els orígens d'Altamira. Tenen vocació per les perifèries de la tradició, els fascinen les acrobàcies poètiques i els espais ocults del subconscient.

L'entitat programa, patrocina i dona suport a més de 400 iniciatives culturals fins el 1971. Joan Obiols és un nom que es repeteix en les iniciatives del Club 49, en especial a les activitats relacionades amb el món del teatre i la música. Obiols serà l'amfitrió d'activitats a casa seva, promotor en nous espais de la ciutat, conferenciant, crític que escriu sobre teatre i amic complaent dels artistes"

Text del catàleg : "Pilar Bonet, Joan Obiols i el Club 49"

3. LA COL·LECCIÓ D'OBRES D'ART DEL DOCTOR OBIOLS

La seva intensa relació amb el món cultural del moment va fer que anés configurant una col·lecció d'obres d'art amb obres de Salvador Dalí, Zush, Joan Ponç, Antoni Tàpies, Perejaume, J.J. Tharrats, Viladecans, Villèlia, Carlos Mensa, Pla Narbona, etc. part de les quals es mostren en un apartat on es pot percebre la mirada precursora de l'art més innovador del moment.

CLUB 49

12
1963-64

**LLANTERNA MAGICA
GOMIS-PRATS**

PROJECCIO DEL FOTOSCOP

ANTONI TAPIES

(MON I CREACIO)

FOTOS: JOAQUIM GOMIS

SELECCIO I SEQUENCIES: J. PRATS VALLES

PRESENTACIO

DR. JOAN OBIOLS

DIMECRES, 8 D'ABRIL DE 1964, A LES 10'30 NIT,
SALA AIXELA, RAMBLA DE CATALUNYA, 13

INVITACIO

CLUB 49
DEL HOT CLUB
DE BARCELONA

20
1956 - 57

RATLLES I SONS

La música vista a oscil·loscop

Sessió presentada per

Jordi Soler Bachs i Joan Obiols

Dimecres, dia 13 de febrer de 1957, a les 10,30 de
la nit, a la Sala Gaspar, Consell de Cent, 323.

JOAN BROSSA I JOAN OBIOLS

HA MORT SOBTADAMENT JOAN OBIOLS

M'ho han notificat quan acabava d'escoltar una simfonia de Brahms. **L'Obiols i jo teníem la mateixa edat i sovint rondàvem pels mateixos marges. Era un dels meus amics predilectes.** Deia, exemplar, que la mort no l'angoixava perquè l'havia assumida feia temps. La seva jovialitat i la seva empenta feien tangibles tots els horitzons. En aquest moments tan tristos el seu record m'avisava dolçament de totes les coses que havíem viscut plegats. L'any 1947 li vaig dedicar el sonet que llegireu més avall. L'entusiasme que comunicava en Joan a tots els amics en els quals creia no era cap semblança passatgera. **Ell havia organitzat a casa seva les meves primeres representacions teatrals en moments perillosos.** M'és impossible d'imaginar la seva veu sense posar-la en cap idea. La mort d'un amic entranyable és una muntanya molt difícil de pujar. La neu silenciosa en què acaba la sorra habitual ens esparvera i projecta una ombra embullada impossible de pentinar. **En tot el que feia, les seves finestres donaven a la claror.** En Joan era per a mi un gran amic solar, hàbil tallador de boires, i la seva absència em resulta com una ventada sense ningú.

Joan, eres tan actiu que no sé si podràs dormir. Tot i que tu mateix has tancat la porta, em sembla que encara respire. Encara que clogui els ulls no et puc imaginar un embalum de vels sense silueta. **Des de sempre perfilaves la corba dels missatges més vius i per sempre el teu record farà que cap fosc no puguis ser profunda.** Per als qui et vam estimar, ja obres una altra nit en el teu viatge als límits de la memòria, on rau en realitat el paradís.

[Joan Brossa: *Serra d'Or*, setembre de 1980]

SEMBLANÇA BIOGRÀFICA DE JOAN OBIOLS

El pare de JOAN OBIOLS, d'origen andorrà, mor precoçment el 1932. Encara nen, es veu convertit en l'únic home de la llar amb la seva mare i dues germanes menors. Aquesta circumstància marca el seu caràcter, emprenedor i inassequible al desànim. Amb 16 anys, ingressa a la mítica Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona dels temps de la República on cursa només el primer any perquè el conflicte bèl·lic del 1936 interromp els seus estudis. Acabada la Guerra, ha de començar de nou i es llicencia el 1943. Molt aviat, es vincula al món de la Psiquiatria. Segons deia, l'espoleta de la seva vocació psiquiàtrica, quan tenia 16 anys, havia estat una conferència sobre la psicoanàlisi dictada per Emili Mira. A partir del 1940, encara estudiant, comença a col·laborar amb qui seria el seu mestre, el professor Ramon Sarró.

A partir de l'any 1951 es vincula com a cap clínic a la Clínica Universitària de Psiquiatria de l'Hospital Clínic de Barcelona. La seva col·laboració amb Sarró es desenvolupa en el doble vessant clínic i docent. El 1958, es doctora abordant el complex tema de la comprensibilitat del deliri esquizofrènic des d'una perspectiva fenomenològica. Passa per tot l'escalafó docent barceloní fins a ser nomenat catedràtic de Psiquiatria de la Universitat de Santiago de Compostela el 1970. El 1972 aconsegueix el trasllat a Barcelona. Com a cap del Departament de Psiquiatria i Psicologia Mèdica inicia una frenètica dinamització de l'activitat clínic, docent i d'investigació amb amplitud de mires i esperit innovador, aollint des de psicoanalistes a conductistes passant per sistèmics. Cal destacar que, després de la seva primerenca vinculació al corrent fenomenològic d'arrel germànica, Obiols evoluciona fins a esdevenir promotor d'una Psiquiatria biològica que permet la incorporació d'aquesta disciplina a una Medicina plenament científica. Com a president de la Federació Mundial de Psiquiatria Biològica, organitza el II Congrés Mundial de Psiquiatria Biològica, que es celebra a Barcelona i dona un impuls definitiu a l'especialitat. Joan Obiols entén perfectament l'evolució de la Psiquiatria en les dues vessants: la Biològica i la Psicoterapèutica. Com a catedràtic, Joan Obiols promou la seva gent, potenciant al màxim la seva creativitat i capacitat de treball alhora que fomenta la llibertat d'acció i cedeix el protagonisme als seus col·laboradors.

La projecció internacional d'Obiols no para de créixer i, entre altres reconeixements, és nomenat doctor honoris causa per la Universitat John Kennedy de Buenos Aires (1978) i per la de Tolosa de Llenguadoc (1979). L'any 1972, la seva vocació universitària el porta a acceptar el deganat de la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona fins al 1977 quan és proposat com a rector de la mateixa Universitat. Gràcies al seu esperit democràtic i obert, aconsegueix dur a bon port la nau universitària tot i que és un moment especialment delicat, el de la transició política del país. Va tenir el privilegi, com a rector en funcions de la Universitat de Barcelona, d'acollir al President Tarradellas al Paraninfo de la Universitat en el seu retorn a Catalunya. Iniciada la transició, no dubta a participar i presidir un congrés històric que es titula *El metge davant la tortura*, celebrat a Lleida i que es converteix en un dels millors exemples del seu tarannà.

L'any 1977, és escollit acadèmic numerari de la Reial Acadèmia de Medicina de Barcelona. Joan Obiols és, a més, un humanista. En el camp de la Psiquiatria, el seu interès per la Biologia no impedeix que sigui pioner en la introducció de tècniques com el psicodrama, la teràpia per l'art o la musicoteràpia, reflex de la seva intensa implicació amb el món de l'art i la cultura. Col·leccionista d'art i mecenes, gaudeix de l'amistat d'artistes i intel·lectuals de tota mena, plàstics, dramaturgs, músics, etc. Personatge tant cordial com intel·ligent, hom se sentia sempre important al seu costat, transmetia calidesa i mostrava interès per qualsevol idea que se li expressés. Era immensament curiós i es feia palès en totes les seves activitats, ja fossin docents, clíniques, artístiques, literàries o simple tiferania intel·lectual.

La seva mort precoç s'esdevé l'any 1980, precisament, al domicili de Salvador Dalí, a qui tractava com a psiquiatre i amic. Anys després, Barcelona dona el nom de Joan Obiols a un dels carrers de la zona universitària de Pedralbes. També se li concedí pòstumament, l'any 1982, La "Gran Cruz de Alfonso X El Sabio".

ART I FOLLIA DINS L'ESPAI JOAN BROSSA

TRES EIXOS DE PROGRAMACIÓ

Després de la festa d'inauguració de l'**ESPAI JOAN BROSSA** a càrrec de l'artista **Alicia Kopf**, que va constar d'una instal·lació i acció artística inspirada en la figura i l'obra de Joan Brossa, el passat mes de maig, l'exposició Art i follia. Dr. Obiols, psiquiatra humanista enceta la programació regular de la nova seu de la Fundació Joan Brossa al carrer de La Seca número 2 de Barcelona.

Aquesta programació es vehicula a través de tres eixos temàtics: **Realitat en crisi; Poesia en crisi i Poesia i art en acció**. A més a més, es coordinen dos programes transversals: un en forma de **diàlegs** entre brossians antics i moderns, entre creadors i pensadors; i un altre sobre accions poètiques experimentals.

PROGRAMA PÚBLIC

Seguint la trajectòria de la Fundació Joan Brossa en l'àmbit educatiu però amb una clara voluntat de renovació, la Fundació presenta una nova proposta de programa públic que inclou des d'activitats a l'aire lliure de sensibilització; a formacions continuades a docents sobre creació poètica; fins a projectes de creació amb tota la comunitat educativa.

La Fundació Joan Brossa no presenta un catàleg d'activitats, sinó la possibilitat de treballar conjuntament amb el públic per a la creació de continguts i projectes de curs de llarg durada.

A la vegada, l'entitat pretén treballar de forma activa amb totes les institucions culturals de caràcter afí amb la finalitat d'arribar a nous públics. També està oberta al diàleg amb col·lectius, associacions, etc. per tal de respondre a les necessitats de la ciutadania.

Si esteu interessats en saber més sobre el projecte educatiu de la Fundació Joan Brossa us podeu descarregar tot el projecte al bloc www.laberintsbrossians.com

JOAN BROSSA

Joan Brossa (Barcelona, 19 de gener de 1919 – 30 de desembre de 1998) és un dels poetes avantguardistes catalans més importants del segle XX. Va començar a escriure ocasionalment quan fou mobilitzat durant la Guerra Civil espanyola. Un cop tornat a Barcelona (1940), va conèixer J.V. Foix, Joan Miró i Joan Prats. Gràcies als seus consells i dins d'una línia neosurrealista va començar a escriure sonets, proses, odes i teatre (que ell anomenava «poesia escènica»). L'any 1941 i d'acord amb els paràmetres futuristes, va fer els primers poemes visuals (que aleshores anomenava «experimentals»). El seu primer objet trouvé és de 1943, el seu primer aparellament d'objectes distants és de 1950 i la seva primera instal·lació, en l'aparador d'una sastreria, és de 1956. L'any 1948 havia fundat la revista *Dau al Set* amb Antoni Tàpies, Joan Ponç, Modest Cuixart, Arnau Puig i Joan-Josep Tharrats; i l'any 1951 havia participat en l'exposició del grup a la Sala Caralt amb tres poemes experimentals.

A partir de 1950, i a causa dels contactes amb el poeta brasiler João Cabral de Melo, la poesia de Brossa (amb el llibre *Em va fer Joan Brossa*) féu un tomb radical vers el compromís social. Aquest interès polític també el manifestà Brossa en odes, sonets i obres de teatre d'una estructura més tradicional (com ara *El pedestal són les sabates* de 1955, entre els llibres de poesia, o *Els beneficis de la nació* de 1958 i *Or i sal* de 1959, entre els de teatre). Al costat, però, hi hagué un interès conceptual, que desenvolupà especialment a partir dels anys seixanta (*Poemes civils*, 1960; *El saltamartí*, 1963, etc.). Això el portà durant aquella dècada a experimentar a fons amb la poesia visual i els poemes objecte, uns gèneres que mai més ja no abandonaria. L'any 1960 participà, convidat per Miró, a l'exposició *Poètes, peintres, sculpteurs* a la Galeria Maeght de París. Simultàniament iniciava les col·laboracions amb artistes com ara Antoni Tàpies o Joan Miró, que poc a poc aniria ampliant cap a valors de la plàstica de totes les generacions: Eduardo Chillida, Alfons Borrell, Frederic Amat, Perejaume, Jordi Colomer... fins a la relectura de les generacions actuals com ara Pedro G.Romero, David Bestué o Jordi Oriol. En tots els casos, el resultat són llibres ben singulars com ara *Novel·la* (1965, amb Tàpies), una obra mestra d'art conceptual, o *Tres Joans* (1978, amb Miró), on la complicitat entre el veterà pintor i el poeta és total. D'altra banda, dins del món de la poesia visual, fou reconegut des del principi i l'any 1971 participaria ja en exposicions col·lectives tant a Catalunya com a l'estranger.

Paral·lelament, a partir de la sorpresa que va suposar en el moment de la seva publicació *Poesia Rasa* (1970) (selecció de llibres escrits des de 1943, continuada a *Poemes de seny i cabell* i a *Rua de llibres*) i els sis volums de Poesia escènica (entre 1973 i 1983) Brossa s'anà imposant com una de les figures cabdals de la literatura catalana contemporània, alhora que començava a ser reconegut internacionalment com a artista plàstic. De mica en mica l'obra de Brossa era requerida arreu, però d'ençà de la seva primera antològica a la Fundació Joan Miró de Barcelona (1986), les exposicions esdevingueren una constant per al poeta. Entre elles, la del Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía de Madrid (1991) li atorgà autèntica anomenada internacional. A més, la seva obra havia arribat al carrer mitjançant els anomenats «poemes corporis», com ara el *Poema visual transitable del velòdrom de Barcelona* (1984). Una altra fita en la seva carrera artística fou l'exposició *Joan Brossa, entre les coses i la lectura* al Palau de la Virreina de Barcelona l'any 1994. Brossa omplí tot el palau d'instal·lacions inèdites i demostrà així la seva capacitat de transformar la realitat i sorprendre l'espectador.

De tota manera, el capteniment per la plàstica mai no va suposar una interrupció de la seva enorme obra literària i teatral. Pel que fa a l'escena, ja des dels anys quaranta havia escrit accions-espectacle (precedents dels *happening* i les *performances*) i més tard va derivar cap a tota mena de gèneres parateatral, com ara els monòlegs de transformació, els ballets i els concerts, alhora que aprofundia en el teatre de text, els llibrets d'òpera o els guions cinematogràfics (a part d'uns projectes de 1948, és de tothom coneguda la seva aportació al cinema de Pere Portabella). Són remarcables les col·laboracions amb els músics Josep M. Mestres Quadreny, i Carles Santos, amb els quals aconseguí relleu internacional gràcies a estrenes com *Suite bufa* (amb Mestres) a Bordeus i a Nova York l'any 1966 o *Concert irregular* (amb Santos) a St. Paul-de-Vence el 1968.

Joan Brossa al terrat de casa. Anys 50.

Fotògraf: Roman Ferrer.

Pel que fa a la poesia pròpiament dita, en la dècada dels setanta començà a desenvolupar un nou gènere poètic, la sextina, forma medieval amb la qual experimentà fins als límits (els seus quatre llibres de sextines són recollits a *Viatge per la sextina*, 1987). En els seus últims poemaris, es constata una continguda i emotiva reflexió sobre la vida i la mort, plena de digressions i serenitat (*Passat festes* 1995, *La clau a la boca* 1997, *Sumari astral*, 1999). Els darrers anys de la seva vida va rebre premis per a tots els gèneres que havia practicat i des de tota mena d'instàncies. Entre d'altres, el Premi Ciutat de Barcelona, 1987; la medalla Picasso de la Unesco, 1988; el Premi Nacional d'Arts Plàstiques de la Generalitat de Catalunya, 1992; o la Medalla d'Or de les Belles Arts del Ministerio de Cultura, 1996. L'any 1999, en ocasió del seu 80è aniversari, havia de rebre el doctorat honoris causa per la Universitat Autònoma de Barcelona, la qual cosa fou ja a títol pòstum a causa de la seva mort inesperada.

En el terreny internacional cal remarcar la presència de Brossa a l'Art'20 de Basilea (1989) i a les bienals de São Paulo (1994) i de Venècia (1997) i les exposicions individuals a Munic (1988), Nova York (1989), Ceret-Cotlliure (1990), Houston (1990), Londres (1992), Marsella (1993), Malmö (1993), París (1995), Kassel (1998) o Mèxic i Monterrey (1998), entre d'altres. Després de la seva mort, fou la gran antològica de 2001 a la Fundació Joan Miró de Barcelona la que atorgà a Joan Brossa la consagració definitiva. Des del 2005 i fins a l'actualitat altres exposicions antològiques seves han recorregut diverses ciutats de Xile, Brasil, Argentina, Portugal, Àustria, Txèquia, Suècia, França, Alemanya i Polònia.

CRÈDITS

Art i folia. Joan Obiols Vié. Psiquiatre i humanista

Comissari: Jordi Obiols

Adjunta comissariat: Fina Duran i Riu

Disseny espai expositiu: Meritxell Inaraja

Imatge gràfica: Àngela Broggi i Eulàlia Coma

Muntatge: L'Antiga Fusteria

Coordinació Fundació Joan Brossa: Maria Canelles

Fundació Joan Brossa

Telèfon: 93 458 99 94

fundacio@fundaciojoanbrossa.cat

www.fundaciojoanbrossa.cat

Facebook: <https://www.facebook.com/FundacioJoanBrossa/>

Twitter: @fundaciobrossa

Instagram: <https://www.instagram.com/fundaciobrossa/>

Youtube: <https://www.youtube.com/user/FundacioJoanBrossa>

Responsable programes públics, comunicació i educació:

Judith Barnés: jbarnes@fundaciojoanbrossa.cat

Responsable projectes expositius i programació de l'espai

Maria Canelles: mcanelles@fundaciojoanbrossa.cat

Fundació
JOAN BROSSA